

undervisningsassistenter, instruktører og tilsvarende lærere og skal udtale sig om oprettelse og nedlæggelse af andre lærerstillinger samt om de pædagogiske kvalifikationer hos ansøgere til disse stillinger.

Stk. 5. Andre sager, der vedrører undervisningen under et studienævnns område, skal forelægges nævnet til udtalelse, inden sagen afgøres.“

Om universiteternes *fonds- og legatmidler* siges det i § 12:

„Et universitet har ret til at modtage tilskud fra anden side end statskassen samt til at oprette fonde og legater for sådanne tilskudsmidler. Disse fonde og legater holdes uden for statskassen, og der kan alene rådes over dem af de styrelser, der er indsat af universitetet selv i overensstemmelse med de for det enkelte fond eller legat fastsatte vedtægter.“

Forbindelsen mellem universiteterne og de grene af samfundslivet, som beskæftiger universitetsuddannede kandidater, er søgt styrket gennem en bestemmelse om *afholdelse af årlige møder* mellem repræsentanter for dem, der beskæftiger kandidaterne, og dem, der har ansvaret for deres uddannelse (§ 13).

Loven, der i øvrigt indeholder visse overgangsbestemmelser, træder i kraft den 1. september 1970. Den skal optages til revision senest i folketingsåret 1972-73.

Undervisningsministeren anførte i sin fremsættelse flere årsager til, at universiteternes forhold nu burde inddrages under lovgivningsmagten. Den væsentligste var den rivende udvikling, som havde præget universiteterne i den sidste halve snes år. Fra at være institutioner, som kun blev søgt af en meget lille del af ungdommen, og hvor professorerne udgjorde en væsentlig del af lærerstaben, var de nu blevet institutioner, der betragtedes som et væsentligt og sidste led af det samlede uddannelsessystem for et stort antal unge. Professorerne var kommet til at udgøre en stadig mindre del af den samlede lærerstab, der efterhånden omfattede mange andre højt kvalificerede lærere. Disse andre lærere måtte være berettigede til at deltage i ledelsen af den institution, de arbejdede ved, ligesom de unge ønskede både medindflydelse på og medansvar for deres egen uddannelse.

Formålet med lovforslaget var derfor at fastslå visse principper for, hvorledes det enkelte universitet skulle ledes i de kommende tre år, indtil loven skulle optages til revision.